

[Harald Petersen.]

til at opfylde de både nationalt og internationalt betonedede opgaver, som landet har påtaget sig? Lad os tage Bornholm med de styrker, der er der. Lad os tage grænsen, lad os tage brigaden, og lad os tage de rent praktiske foranstaltninger herhjemme til bevogtning af vore egne depoter. Når nu det ærede medlems parti vil have, at bemyndigelsesloven skal bortfalde, hvorefter vi øjeblikkelig har militærordningen af 1937 og intet andet tilbage, må jeg da spørge det ærede medlem og hans partifæller — de er jo store regnemestre —, hvordan vil man klare alle disse opgaver med en ordning, der såvel i henseende til mandskab som til tjenestetid er af en sådan beskaffenhed, at den ikke kan løse nogen af de opgaver, Danmark her har påtaget sig? Vil man lade helt være med at løse disse opgaver?

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede forsvarsministers bemærkninger om brigaden tilsigtede vist at være diplomatiske. Det er slet ikke min hensigt med det, jeg nu siger, at trænge ind på ministeren for at få ham til at fremkomme med flere udtalelser, men når den højtærede minister brugte det udtryk, at han tilsigtede, at det venskabelige forhold til England ikke skulle forstyrres, håber jeg ikke, at ministeren dermed antydede, at det overhovedet skulle være tænkeligt, at Danmark kunne forskertse Englands venskab ved, at en indgået overenskomst til punkt og prikke opfyldes af Danmark. I anledning af at ministeren benyttede ordet afvikling, skal jeg uden at stille spørgsmål blot med henblik på de kommende forhandlinger fremhæve, at man må erindre, at betænkeligheder af statslig art ikke mindskes ved en eventuel formindskelse af styrkerne dernede. Det principielle ved sagen og hele den betydning, sagen kan få under en ugunstig international udvikling, vil faktisk være det samme, enten styrkerne er af den størrelse, de nu har, eller de måtte blive mindre. Jeg skal derfor til slut sige, at det er en meget betænkelig sag at bevare og opretholde danske tropper i et fremmed land, når der utvivlsomt er en så afgjort uvilje derimod i næsten alle lejre af befolkningen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg takker ministeren for de oplysninger, han endelig rykkede ud med — ministeren burde have gjort det allerede ved lovforslagets forelæggelse —, men jeg savner alligevel i de oplysninger, der er givet, noget, der mere håndfast siger os, hvad antiluftskytset koster. Det, at der ikke er afsluttet nogen kontrakt, kan dog ikke betyde, at man ikke ved, hvor meget man skal betale.

Altså må jeg endnu en gang bede om at få oplyst: Hvilket beløb forhandles der om til betaling af disse antiluftskytsskanoner?

Dernæst sagde ministeren, at jeg nød mine udtalelser om regeringens politik havde bagvasket vort land. Det har jeg aldeles ikke. Jeg har udtalt mig mod regeringens politik. Det har ikke alene jeg, men alle de, der taler på vort partis vegne, gjort gentagne gange. Vi har gjort rede for, hvorfor vi betegner den politik, som De Forenede Stater fører, som en angrebspolitik. Der foreligger adskillige udtalelser om, at man i Amerika diskuterer, om man hurtigt skal kaste sig over Sovjetunionen, eller om man skal gøre det senere; men der er i Amerika også frygt for, at den politik, regeringen fører, vil ende i et angreb på Sovjetunionen og krig, og så må det være berettiget at betegne de bestræbelser, der udfoldes for at komme ind i atlantunionen, som en tilnærmelse til en angrebspolitik. Jeg ser ikke rettere.

Formanden: Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) har ordet for en kort bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede minister spurgte mig, om vi var imod de foranstaltninger, der er truffet under bemyndigelseslovene. Ja, vi er imod for det første, at der her i landet indkaldes soldater ifølge tvungen værnepligt, og vi var imod, at man hæsblæsende købte ud-rangeret engelsk materiel — jeg mener stadig, at det, der blev foretaget dengang, var et spild af penge —, og vi er generelt imod, at dette sker i henhold til bemyndigelseslove og ikke i henhold til love, som har været forelagt rigsdagen.

Overfor det ærede medlem hr. Harald Petersen vil jeg gentage, hvad jeg sagde før: blandt de opgaver, som statsmagten kan løse, er det ydre retsværn, det er en opgave, som staten og ingen anden har. Men det problematiske er, hvad man kan tillægge betydning for sikkerheden, og det er et spørgsmål, som må være svingende til forskellige tider. Det er klart, at man ikke